RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

nr. 214.324 van 30 juni 2011
in de zaak A. 195.373/X-14.512.

In zake : 1. Marc DE COSTER
2. Jean GALLANT
3. Jan LAVERS
4. Seraphinus VAN DER CRUYS
5. Chris VAN SCHRAVENDIJK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Matthias Hertegonne
kantoor houdend te 1731 ZELLIK
Noorderlaan 30
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
2. het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michel van Dievoet
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Boomstraat 14, bus 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

Rudy BAYENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan De Smet
kantoor houdend te 1700 DILBEEK
Ninoofsesteenweg 244
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 januari 2010, strekt tot de nietigverklaring van:

- het besluit van 14 oktober 2008 van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij Rudy Bayens de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het aanleggen van een bedrijfsgebonden biogasinstallatie op een perceel gelegen te Ternat, Pangaardenstraat, kadastraal bekend sectie D, nr. 196/k en van
- het besluit van 12 november 2009 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, waarbij het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat wordt verworpen en beslist wordt dat het voormelde besluit van 14 oktober 2008 van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant zijn rechtskracht herneemt.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 204.326 van 26 mei 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het tweede bestreden besluit ingewilligd en is de vordering voor het overige verworpen.

Het arrest is op 2 juni 2010 aan de partijen ter kennis gebracht.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 13 juli 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Op 6 augustus 2010 wordt de verzoekende partijen ter kennis gebracht dat de verwerende partijen verzuimd hebben een memorie van antwoord in te dienen.

Op respectievelijk 27 oktober 2010, 2 november 2010 en 27 oktober 2010 heeft de hoofdgriffier de verzoekende partijen, de verwerende partijen en de tussenkomende partij de mededeling ter kennis gebracht bedoeld in artikel 14bis, § 1 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, dat de kamer uitspraak zou doen onder aanvoering van het ontbreken van het vereiste belang, tenzij een van de partijen binnen een termijn van vijftien dagen zou vragen om te worden gehoord.

De verzoekende partijen vragen om te worden gehoord.

Op 9 februari 2011 heeft de hoofdgriffier de verzoekende partijen de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 15ter, § 1 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State.

De partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 4 februari 2011. Bij beschikking van 27 januari 2011 wordt de zaak voor onbepaalde tijd uitgesteld, waarna de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 13 mei 2011.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Matthias Hertegonne, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Filip van Dievoet, die loco advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de verwerende partijen, en advocaat Willemien Baert, die loco advocaat Johan De Smet verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling voor wat betreft de eerste bestreden beslissing

3. De hoofdgriffier heeft bij de kennisgeving van het arrest houdende de verwerping van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het eerste bestreden besluit aan de verzoekers melding gemaakt van artikel 17, § 4ter van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en van artikel 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State.

Naar luid van het voornoemde artikel 17, § 4ter geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

De verzoekers hebben geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend binnen de termijn van dertig dagen na de kennisgeving van het arrest. Op grond van het voornoemde artikel 15ter, § 1 zal de kamer de afstand van geding uitspreken, tenzij zij binnen een termijn van vijftien dagen vragen om te worden gehoord.

De verzoekers hebben niet gevraagd om te worden gehoord.

IV. Beoordeling voor wat betreft de tweede bestreden beslissing

4. Bij het kennis geven aan de verzoekers van het verzuim van de verwerende partijen van het indienen van een memorie van antwoord, heeft de hoofdgriffier melding gemaakt van artikel 21, tweede lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1793 en van artikel 14bis, § 1 van het voornoemde besluit van de Regent.

De verzoekers hebben binnen de termijn van zestig dagen, bepaald in artikel 8, samen gelezen met artikel 7 van het voornoemde besluit van

de Regent, geen toelichtende memorie aan de griffie toegestuurd. Krachtens het voornoemde artikel 21, tweede lid dient te worden vastgesteld dat het vereiste belang om de gevorderde vernietiging te verkrijgen, ontbreekt.

De verzoekers voeren in het verzoek om te worden gehoord het volgende aan:

> "Gelet op het feit dat (het) in casu aan verwerende partij was om een verzoek tot voortzetting in te dienen teneinde haar belangen te vrijwaren.
>
> 2.
>
> Geruime tijd werd door verzoekers niets meer vernomen.
>
> Op 06 augustus 2010 ontvingen verzoekers vanwege de Griffie van de Raad van State op hun gekozen woonplaats de kennisgeving d.d. 05 augustus 2010 van de Beschikking d.d. 13 juli 2010 waarbij de heer Rudy BAYENS werd toegestaan in de debatten tussen te komen. Verzoekers vernamen evenwel niets betreffende de indiening van een verzoek tot voortzetting door verwerende partijen.
>
> 3.
>
> Op 26 oktober 2010 verzond de Griffie van uw Raad overeenkomstig artikel 21, tweede lid op de gecoördineerde wetten van de Raad van State een brief waarin zij heeft meegedeeld te zullen overgaan tot de regeling van de rechtspleging waarbij een gebrek aan vereiste belang zou worden uitgesproken. De raadsman van verzoekers ontving deze brief op 27 oktober 2010.
>
> Verzoekers waren evenwel met verstomming geslagen wanneer zij lazen niet tijdig een memorie van wederantwoord of aanvullende memorie te hebben ingediend. Nooit hadden zij immers iets vernomen betreffende een eventueel ingediend verzoek tot voortzetting.
>
> 4.
>
> Bij nazicht ter griffie van de Raad van State blijkt dat op 05 augustus 2010 een aangetekend schrijven werd gericht aan Mr HERTEGONNE M., advocaat, Noorderlaan 30.
>
> Dit schrijven is gericht aan de raadsman van verzoekers en niet aan verzoekers zelf op hun gekozen woonplaats.
>
> De raadsman van verzoeker heeft deze brief evenwel nooit mogen ontvangen.
>
> 5.
>
> De raadsman van verzoekers heeft op 06 augustus 2010 wel een aangetekend schrijven van de Griffie van de Raad van State ontvangen, doch deze brief bevatte enkel de kennisgeving d.d. 05 augustus 2010 van de Beschikking nr. 2608-n van de Raad d.d. 13 juli 2010 waarbij aan de heer BAYENS wordt toegelaten tussen te komen in de debatten en hem een termijn van 60 dagen wordt verleend om zijn middelen ten gronde uiteen te zetten.
>
> Nu in deze kennisgeving geen gewag werd gemaakt van artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en evenmin van artikel 14bis §1 van het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 kunnen de daarin vervatte sancties niet worden toegepast.

Verzoekers kunnen niet het slachtoffer zijn van een administratieve vergetelheid op de griffie.

6.

Artikel 21 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State spreekt van het niet eerbiedigen van de termijnen voor het toesturen van de 'memorie van wederantwoord' of van de 'aanvullende memorie' en geenszins van de 'toelichtende memorie'.

7.

Verzoekers zijn derhalve van mening dat niet voldaan is aan de voorwaarden waaraan moet voldaan zijn opdat het ontbreken van het vereiste belang kan worden vastgesteld.

Op hun gekozen woonplaats ontving zij op 06 augustus 2010 enkel de kennisgeving d.d. 05 augustus 2010 van de Beschikking nr. 2608-n van 13 juli 2010 en geen brief van diezelfde datum waarin hen zou verzocht zijn een toelichtende memorie binnen de 60 dagen in te dienen.

Bij nazicht van deze brief ter griffie (noch verzoekers zelf noch hun raadsman mochten deze immers ontvangen) blijkt deze daarenboven gericht te zijn geweest aan hun raadsman zelf en niet naar hen op de gekozen woonplaats bij hun raadsman.

Tenslotte voorziet art. 21 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State deze sanctie niet bij het niet tijdig toezenden van de 'toelichtende' memorie".

5. Op 6 augustus 2010 ontvangen de verzoekers een aangetekend schrijven van de hoofdgriffier waarin hen wordt meegedeeld dat de verwerende partijen hebben verzuimd een memorie van antwoord in te dienen binnen de vastgestelde termijn en dat zij over een termijn van zestig dagen beschikken om de Raad van State een toelichtende memorie te bezorgen. In deze brief wordt melding gemaakt artikel 21, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van artikel 14bis, § 1 van het voormelde besluit van de Regent. Dit schrijven is gericht aan de raadsman van de verzoekers, op het door hem aan de Raad van State meegedeelde adres. Aangezien de verzoekers woonplaatskeuze deden op het kantoor van hun raadsman, werd dit schrijven terecht aan deze raadsman op dit adres gericht. De betrokken brief wordt aangetekend verzonden, het bericht van ontvangst is ondertekend op 6 augustus 2010. Ter terechtzitting erkent de raadsman van de verzoekers overigens dat dit schrijven juist werd geadresseerd. De loutere bewering dat het betrokken schrijven niet werd ontvangen en dat het bericht van ontvangst door iemand anders werd ondertekend, maakt niet aannemelijk dat het betrokken aangetekend schrijven niet zou zijn overhandigd op het kantoor van de raadsman van de verzoekers. Het

betrokken bewijs van ontvangst kan ook niet bij de kennisgeving van de beschikking waarbij de tussenkomst wordt toegelaten horen, aangezien een dergelijke kennisgeving niet aangetekend wordt verzonden. Er wordt geen overmacht aangetoond.

Wat betreft het argument van de verzoekers dat "artikel 21 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State spreekt van het niet eerbiedigen van de termijnen voor het toesturen van de 'memorie van wederantwoord' of van de 'aanvullende memorie' en geenszins van de 'toelichtende memorie'" en dat dit artikel geen "sanctie (voorziet) bij het niet tijdig toezenden van de 'toelichtende memorie'", dient te worden vastgesteld dat in de toepasselijke Nederlandstalige bepalingen zowel de term "toelichtende" als de term "aanvullende" memorie wordt gehanteerd. In het Frans wordt telkens hetzelfde adjectief gebruikt, namelijk het adjectief "ampliatif". Er bestaat evenwel geen twijfel over dat zowel de term "aanvullende memorie" als de term "toelichtende memorie" betrekking heeft op het procedurestuk dat in de betrokken Franstalige teksten met de benaming "mémoire ampliatif" wordt aangeduid. De wetgever heeft uitdrukkelijk gewild dat onder geen beding een excuus zou worden aanvaard voor het niet of het niet tijdig insturen van een memorie. Door de opgelegde sanctie te omschrijven als het "ontbreken van het vereiste belang", heeft de wetgever te kennen gegeven dat het indienen van een memorie wordt gezien als een formele blijk van gebleven belangstelling. De verzoekers moeten tot het einde van de procedure blijk geven van belangstelling voor en belang bij het door hen ingediende beroep. Dienvolgens staat niets de toepassing van artikel 21, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in de weg.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast voor wat betreft het eerste bestreden besluit.

De Raad van State verwerpt het beroep voor wat betreft het tweede bestreden besluit.

2. De Raad van State heft de bij arrest nr. 204.326 van 26 mei 2010 bevolen schorsing op.

3. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 1750 euro, elk voor een vijfde.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig juni 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Roger Stevens,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

	Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Tiny Temmerman	**Roger Stevens**